

Faruk Bilgesoy

- Őirler -

Yayın Tarihi:

02.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

26. Yıl Eşime

Sende buldum denge, dengimsin benim
Kara bir tabloda rengimsin benim
İlhamımsın hem ahengimsin benim
Ben seni şiir şiir seviyorum

Kalbim hızlı çarpar bana bir baksan
Dünya anlam yitirir ki sen yoksan
Ben seni dünden çok yarından noksan
Her gün artan bir aşkla seviyorum

Faruk Bilgesoy

Acımı Seviyorum

Aldığım her nefes sanki mengene
Göğsümü sıkmakta, boğulmaktayım
Dermanım kanımdan çekildi yine
Kör bir meme gibi soğulmaktayım

Çare bulurum umuduyla hemen
Vardım hekime, halimi arz ettim
İçim kan ağlıyor dedim derinden
Ne zaman yadıma düşse o zalim

Onca yıl geçti, oysa dün gibiydi
Bütün bulutlar kararmıştı o gün
Sanki dünya cehennem dibiymiş
Cümle çiçekler solmuştu gördüğün

Unutmak diye sözü aldı hekim
Dayanamadım ayaklandım birden
Bi dakika unutmak isteyen de kim
Aşkına hain biri miyim ki ben

Hangi hekime gitsem hep aynı şey
Unutturmak onu tek dedikleri
Oysa bunun için yapılmıştır mey
Bunun için var meyhane ve saki

Unutmak istesem bilirim yolu
En acı şarap hangi meyhanede
Aklım çececek güzelle dolu
Her bir dilber diğerinden nadide

Ama unutmak mı ki benim derdim
Üstelik seviyorum ben acımı
Az nefes alabileyim isterdim
Dileğim dindirsin hekim sancımı

Olmuyorsa, olmuyor de hekimim
Merak etme, rahat ol, ben darılmam
Unutmaktansa misliyle çekerim
Biline ki ben derdimden ayrılmam

Faruk Bilgesoy

Adalet

Ey sisler içinde kaybolan yüce
Ne yana gittin söyle bileyim
Senden umut kesmem
Varlığını bildiğim sürece
Sahibini arayan bir köleyim

Ara ara göstersen de yüzünü
Kahir zaman gizlenirsin neden
Bilirim aslında bakma
Sen söylersin ulu sözünü
Muhatap anlamaz dilinden

Seni memnun etmek çok mu zor
Gitmene engel olmak örneğin
Israrıma kızma
Yokluğun düşümde de bir kor
Kalbim sıkışık, yaram çok derin

Doğrudur beşeriyet seni istemez
Değil mi ki istisnalar elbette vardır
Lütfen
Sayısı az olanlar için son kez
Bize dön yoksa sonumuz hardır

Sen ki adaletsin ey yüce
Senin bıraktığın boşluk zulüm
Merhamet et
Tapınmışken biz mala, mevkiye, güce
Yine de dön, ne istersen kabulüm

Faruk Bilgesoy

Affet beni

yeter sanıyordum
gözlerine takılı kalınca gözlerim
bir an sonsuzluğu gördüm
yukarı doğru kıvrılan o gamze
ve dudaklarından başlayıp da
aleme yayılan eşsiz gülümseme
beni mutlu etmeye yeter sandım
yanıldım.

biter sanıyordum
beynimi kemiren sorular
tüm dertleri soğuran bakışınla
damarlarımdaki kanın tükenip
kalbimin senin adını pompalamısıyla
ve tüm zerrelerimin bir yavru köpek gibi
kuyruk sallamasıyla
boynumu sıkan soru işaretleri biter sandım
yanıldım

beter sandım
olmama ihtimalinin ihtimali bile
yeryüzü dertlerinin toplamından
mazlumun ahından
mültecinin yalın ayağından
koca dayağından
çocuk istismarından
ve dahi birçok yokluktan
sensizlik daha beter sandım
yanıldım

affet beni sana ümit verdimsem.

Faruk Bilgesoy

Anlaşılmak Lütuftur

Anlaşılmak lütuftur dedi adam
Yalnız olmadığımı bilmem lazım
Anlaşılmakla paylaşılır anlam
Paylaştıkça çoğalacaktır azım

Yol uzun, üstelik araçsız yayan
Düşün ki üstüne bir de yalnızım!
Şükürler olsun ki beni anlayan
Bir eşim var, bir oğlum, bir de kızım

Faruk Bilgesoy

Arayış

Yarım asrı devirdik de ne anladık dostum
Bilen var mı hakikat denileni yakînen
Yakında kavuşuruz bekliyor sadık dostum
Hasılamda tek gerçek, budur kesin bilinen

Arayışlar çok türlü, kafalarda teşevvüş
Aramakla bulunmaz, öyleyse çaba niye
Ya sahrada serap, ya uyanık görülen düş
Yine de gayretim sürececek ilanihaye

Buldum sananlar birer şarlatan ve cühela
Zan hakikat namına birşey ifade etmez
Kalbimin sesi kaldı elimde kala kala
Ne yazık ki o da mutmain olmaya yetmez

Faruk Bilgesoy

Aşka Aşığım

Aşka Aşığım
Nerde iki aşık görsem göz göze
Kilitlenir üçüncü göz olurum
Aldırış etmem kınayan kem söze
Böylece ruhuma gıda bulurum

Aşka şهادettir muradım ancak
Ondan güzel var mıdır yaratılan
Hayatım boyunca aradım ancak
Ne bulunan şeymiş ne de satılan

Bir nikah memuru olsam örneğin
Ama sadece gerçek aşıkların
İyi kötü günde sonsuza değin
Canı cehenneme diğer şıkların

Kum olup denizden sahile dolsam
Bir kır bahçesinde yuvarlak masa
El ele diz dize vesile olsam
Ve bu sihirli bağ hiç bozulmasa

En son bir seccade olmak isterim
Bütün aşıklar bende boyun eğse
Sonsuza dek öyle kalmak isterim
Aşıkların yüzü yüzüme değse

Faruk Bilgesoy

Aşkmış(!)

Aşkın yuvası ancak gönüldedir
Uçkur derdini aşk bellemiş ahmak
Cefası diken sefası güldedir
Yok öyle bi-zahmet bulup aşk sanmak

Faruk Bilgesoy

Aykırıyım

Adım aykırıya çıkmış bir kere
Varsın dostlar öyle desin farketmez
Kişinin adı çıkmazmış yok yere
Ne ki meramı ifadeye yetmez

Hikayem ta çocukluğa uzanır
Oyunlarda çok dayak yemişimdir
Kim ki hile yapmaksızın kazanır
Gönüllüce hakkını vermişimdir

Ama kim ki beni hafife alıp
Güya korkup görmeyecem hileyi
Sonunu düşünmeden hınçla dalıp
Dayak yerdim kaptırmazdım gülleyi

Gençlikte zaten ateş parçasıydım
Ailemin gözünde bir serseri
Oysa ki korku dolu rüyasıydım
Dize getiriyorduk çeteleri

Üç beş arkadaşlık gözü pek mi pek
Mektep, tahsil umurumda değildi
Meğer benmişim öyle düşünen tek
Etrafımdakiler bir bir dağıldı

Gecikmeli öğrenci oldum derken
Tanımak nasipmiş Diyarbakırı
Arayışımın dibine inerken
Fikirler gördüm ezbere aykırı

Ne kavgalar gördüm hala izi var
Ne fidanlar kırıldı unutamam
Onlar ki her biri hatırımdalar
İstesem bile çıkarıp atamam

Merak doğuştan var iflah olmam ki
Yıka yıka gelmişim tabuları
Her ulaşım yeni bir tabu belki
Rabbimde, gerçeğin tapuları

İçimin ateşi dışa vurmuş hep
Sesimin can yakması yangınımdan
Dilimin sivri olmasından sebep
Çok kişiler uzaklaştı yanımdan

Dert değil, yalnız da kalsam alemde
Ben o alemin kralıyım görece
Gerekirse çizerim bir kalemde
Ben işte, aykırıyım o derece.

Faruk Bilgesoy

Beklenen

Ay ışığından sözler damıtmışım
Aramış durmuşum en güzelini
Bir bilsen ki bu kaçınıcı yakışım
Bulamadığım aşkın gazelini

Biriktir biriktir nereye kadar
Söz üstüne söze kalmadı yerim
Kimse etmemiş ki seni haberdar
Gençlik bitti bense hala beklerim

Faruk Bilgesoy

Ben Bir Kum Tanesiyim

Ben bir kum tanesiyim
Bir kaya parçasından kopmuşum
Yıllar içinde ufala ufala
O dere senin bu sahil benim gezmişim
Deniz coşmuş ben uçmuşum
Durulmuş güneşte yanmışım
Hem ne yanlış, kavrulmuşum
Ama hep mutlu olmuşum
Ben bir kum tanesiyim
Bazen iki aşığın dizinde bulmuşum kendimi
Bazen koşan çocukların izinde
Bazen de ağlayan bir bebeğin gözünde
Gözyaşı da değmiş üstüme yani
Hüzünlenmişsem de arada
Hep mutlu olmuşum
Canım yanmış da olsa
Ben hep mutlu olmuşum

Ben hep mutlu olmuşum aslında
Eskiden hep mutluydum yani
Ta ki üzerime o koku sinene kadar
Kaç deniz suyu yıkadı oysa
Kaç güneş helalledi de çıkmadı
O gün hiç unutmam
Yine coşmuştum bir dalgayla
Düştüğüm yerde birden
Göz göze geldik onunla
Ben ona baktım şaşkın
O bana baktı cansız
Ruhumu bedenimden çaktı
Gözünde saklı kalmış o ifade
Ruhum yerine o koku yapıştı sineme
Kaç deniz suyu yıkadı
Kaç güneş helalledi de çıkmadı
Küçük bir bedendi
O koca gözleri taşıyan
Sonra öğrendim Aylan'mış adı
Onun gibi niceleri varmış meğer
Ama benim gözüm ona değdi
Ondan sebep bu koku var
Koku dediysem yanlış anlaşılmasın
Aylanın kokusu değildi hayatı bana zehir eden
O masum yavrudan kim zarar görür
Benim üstüme sinen koku
Yine sonradan öğrendim
Sahile vuran
Çürümüş vicdanların kokusuydu
Kaç deniz suyu yıkadı
Kaç güneş helalledi de çıkmadı
Çıkmıyor

Faruk Bilgesoy

Benden Olmasaydın Bari

Sahtekarlıkta zirveye oynarsın
Bari benden olmasaydın insafsız
Tam da münafıkla aynı ayarsın
Bari benden olmasaydın insafsız

Adaletti ilk baştaki amacın
Garib-gurebaydı başında tacın
Şimdi yiyiciler dolu yamacın
Bari benden olmasaydın insafsız

Yalan mübah oldu senin dininde
Kırık kollar çok birikti yeninde
Sen de kırık kolsun yenin içinde
Bari benden olmasaydın insafsız

Dünün mazlumuydun bugünse zalim
Senin zalimliğin daha da elim
Fazla söylemeye varmıyor dilim
Bari benden olmasaydın insafsız

Faruk Bilgesoy

Bi anlatabilsem

bi anlatabilsem
bi anlatabilsem kınayanlara beni
tebessümünde saklı giz uğruna
nelerden vazgeçilebildiğini
bi anlatabilsem
gülüşünle derinleşen gamzede
ne umutlar taşırırsın
ben ki doğuştan gamzede
gülüm efkarıma şaşırırsın
bi anlatabilsem
beni kendine çeken kokuyu
hem teninde azad olurum korkudan
hem yaşarım o malum korkuyu
bi anlatabilsem
sensiz kalma ihtimalinin
her korkudan büyük olduğunu
bi anlatabilsem
ama görmeleri gerekir seni
gözlerini gülüşünü
yanağını gamzeni
o zaman bana dönüp
vay be diyecekler
bi gelebilsen hayalimden
bi inebilsen yeryüzüne yanıma
görecekler seni ama
gelmiyorsun
nerden bilecekler

Faruk Bilgesoy

Bir Eşi Olmalı İnsanın

Bir eşi olmalı insanın
Yüreğindeki gamzeyi görebilen
Dilinde sevgi sözcükleri barındıran
Bir eşi olmalı insanın
Kanatsız bir meleği andıran

Bir eşi olmalı insanın
Biri hiçkırıldığında diğeri ağlayan
Mutluluklara bodoslama dalabilen
Bir eşi olmalı insanın
Git dense de kalabilen

Bir eşi olmalı insanın
Göz göze ömür tüketen
Keşfedip her yaştaki güzelliği
Bir eşi olmalı insanın
Görebilmeli aşktaki tazeliği

Bir eşi olmalı insanın
Kızsa da kırılrsa da gönlünde tutan
Her darlıktan sonra rahatlık geldiğini bilen
Bir eşi olmalı insanın
Sevdiğinden daha çok sevilen

Bir eşi olmalı insanın
Hayatına GÜLBAHAR gibi gelen
Mis kokulu bir 27 Mart
bir sevdiği olmalı insanın
sevmek her insana şart

Faruk Bilgesoy

Bir Karpuz Hikayesi

Hele emmi ne oldu öyle yıkıldın kaldın
Aklına nerden düştü bu yaşta pazar işi
Şu sebzeler neyse de karpuzu niye aldın
Taşımak için yanına gerek genç bir kişi

İçim elvermez ki seni böyle bırakmaya
Bari sana yardım edeyim evin yakın mı
"Çok yakın değil on beş dakkada geldim yaya
Gerçi üç dakika sürmez atabilsem adımları

İhtiyarlık işte derman bırakmadı dizde
Şu dünyalıkta canacağazımla kala kaldık
Vefa görseydik bu kadar yıkılmazdık biz de
Heyhat ki tüm dertlerden nasibimizi aldık

Karpuzu niye aldın diye sordun ya demin
Elbette bedenimdeki gücün farkındayım
Kaç gündür canı çekmekte fakat yarenimin
Ki onu da alamazsam, ben nasıl kocayım"

Çocuklar, diyecek oldum duruverdi birden
Gözleri takıldı gözüme mavinin tonu
Vücuduna göre bir hayli genç ve direngen
Ve fakat savaşını kaybetmiş eni sonu

"Rabbime şükür" dedi "arada arıyorlar
Afiyetteler, biliyorum ya bana yeter
Sayısını unuttum bir sürü de torun var
Bir bayrama denizde, öbür bayram bizdeler"

Derken vardık, yüksek bir binanın giriş katı
Çocukları almış birlikte el ele verip
Ayrıca emekli etmişler tek tek anlattı
"Muhtaç değiliz şükür" derken hali bir garip

Kıyamıyordu işte sitem etmeye bile
"Dünya değişiyor herkes işinde gücünde
İsterdik yanımızda görmek, ama nafiye
Bayramlar hariç, ancak bir tanış öldüğünde"

Kapı açıldı nihayet, sözü yarım kaldı
Bir nineyle bakiştık pırıl pırıl gözleri
Sebzeleri görmedi sanki, karpuzu aldı
Döndü sonra mahcupça teşekkür için geri

"Zahmet etmişsin Allah razı olsun evladım
Buyur içeri bir bardak çay ikram edeyim"
Lafı olmaz ninecim bak duanızı aldım
İzninizle pazar dağılmadan ben gideyim

Ayrıldım yüreğim burukça, gözlerim nemli
Pazar kimin umurunda yönümü şaşırdım

Bu iki yaşıdan öğrendim neymiş önemli
Hemen bir karpuz alıp anacığma vardım

Faruk Bilgesoy

Bir Sen Varsın

Bakma sen öfkeli bir gök gibi yağdığıma
Bir içten dokunuşunla bile durulurum
Gözlerim cephane olsa da bin yıldırıma
Kendi kıvılcımlarımla kendim vurulurum

Zararım kendime eğer varsa yararım da
Kendi huzurum barınmaz hiç bir kararımda
Zaman verip kendime bir sebep ararım da
Süre dolar, bulamaz yeniden kurulurum

Arada denk gelse de durmuş saat timsali
Çok uzun sürmez, biliyorsun yoktur emsali
Ümuttan vaz geçtim hesaplamam ihtimali
Hesap tutmaz sonunda ben yine kırılırım

Bir sen varsın, sonunda koynuna sığındığım
Bir tek sen anlarsın beni canına yandığım!
Şensizlik kara bir boşluk, cehennem sandığım
İşte bu yüzden sana sımsıkı sarılırım

Faruk Bilgesoy

Cahillik Mutluluktur

En çok kendimle kavga ederim ben
Aynaya karşı çok pis küfrederim
Her bi boktan anlıyorken eskiden
Gün geçtikçe cahilleşivermişim

Üç mürekkep yalamayla allame
Beş satır yazıyla bilge olmuşum
Ne nutuklar atıyorken aleme
Suya hasret çiçek gibi solmuşum

Bildikçe artarmış cahillik meğer
Geri dönüşü de yokmuş üstelik
Unutma bilgiye talipsen eğer
Bil ki bildiklerin etmez metelik

Faruk Bilgesoy

Cancağazıma

Beni hatalarımla kabul etme
Hatalarımı da sev inadına
Bazen gül geç bazen de hiç farketme
Unutuver gitsin, bakma ardına

Sığınağimsın yok başka da kimsem
Kimseye de nazım geçmez ki başka
Gözümle yüzlercesini de görsem
Gönlüm gayrısını seçmez ki başka

Acı tatlı devirdik onca sene
Değil mi büyüttü bizi her acı
İlk günlerimizi bir düşünsene
Sen ürkek bir kuş ben sana yabancı

Birbirimize alıştık ne var ki
Törpülendik uçlarımızdan biraz
E biraz sıkıntı çektik illa ki
Zaten sıkıntısız hayat olamaz

İki çiçeğimize hayat verdin
Biri sana kol bana kanat biri
İkisini de hem ne çok severdin
Gerçi ben de senden kalmadım geri

Bundan sonrasına Allahım kerim
Dualarımdasın farketmesen de
Bu satırları istirham ederim
Bana yazmış olsan olmaz mı sen de

Faruk Bilgesoy

Çark-ı Felek

Çok şey mi istiyorum çark-ı felekten
Ağlamasın kimse gülsün tüm beşer
Suçlu muyum bu masum dilekten
Yoksa şu felek mi tümünden şer

Görmeyeyim mi ağlayan bebeyi, aç
Baba naçar, feryadın duymayayım mı
Anne hasta, süt kesik hem biilaç
Kendimi kedere vurmuyayım mı

Mazlumun ahı tutmuyor, adalet nerde
Bozuk tartıyor çivisi çıkmış terazi
Ayaklar baş olmuş kafalar yerde
Tuzu kurular çoktan arazi

Hangi birine yanayım hangi birine
Gün geçmiyor ki ölmesin bir masum
Tahammülü yok bir kardeşin diğerine
Tüm bunlara isyan mı benim suçum

Ağlayam desem de kuru pınarla ağlanmaz
Bu yaralar da başka türlü dağlanmaz
Ko ki ölem ben!

Faruk Bilgesoy

Dost

Ya bulamadım ya kaybettim dostu
Yalanmış altı hem, dolanmış üstü
Kimse görmedi ya, gören mi sustu
Arayıp bulam desem, umutsuzum

Kiminin içi boş varsa da postu
Kimi ters anladı beni ve küstü
Kimi zaten anlaşılmaz bir pustu
Bilemedim ne etsem, umutsuzum

Faruk Bilgesoy

Ey Toprak

Yine aklıma geldin umarsız bir anımda
Seni dost bilirim Veysel'in dediği gibi
Ceyherimiz aynı her elementin canımda
Sığınayım desem hazır mı koynunun dibi

Bilirim etim çürüyecek ama dert değil
Asıl benliğim saklanacaktır hafızanda
Bilirim hiçbir savunmam mazeret değil
Umarım Rahmet sağ kefemde olur mizanda

Faruk Bilgesoy

Gamze Dolduran

Kimine göre hızla kayıp gidersin
Bazen de sayarsın yerinde
Yalvarsak durmazsın ya
Gitmeyeceğin tutar bazen de
Yaramızın üstüne basa basa
Direnirsin

Hepimizin katilisin şeksiz
Hayallerimiz de dahil buna
Ve sevinçlerimiz
Gitmek mümkün değil suyuna
Belli ki sen de çaresizsin
Sen dahi mahkumsun bu oyuna

Kırışıklarımız senden ötürü
Gamze dolduran koydum adını
Sen götürdün babamı kabre
Ve hayallerimin dışına
Sevdiğim kadını

Bir tek sebepten severim seni
Sayende bilirim hiçbir acının
Sonsuza kadar sürmeyeceğini
Ve her yeni gülümsemenin
Daha çok yaklaştıracığını bilirim
Vuslatıma-Rabbime beni

Faruk Bilgesoy

Gizem

Çokça düşündüm durdum ki ben neyim
Hem üstelik hangi sebeple varım
Belki et kemikten bir makineyim
Motora yakıt taşır damarlarım

Öyleyse içimdeki bu kasvet ne
Zaman zaman heyecan basar neden
Neden düşerim ki aşkın peşine
Ne anlarım aşktan makineysem ben

Reddediyorum yakıştıranı
İçimin تنها yerinde bir giz var
Sanki ona tabi geri kalanı
Orada sen ben yok sadece biz var

Faruk Bilgesoy

Gözlerimi Dinle

Kalbimden gözlerime bir yol açtım
Ağızıma bakma gözlerimi dinle
Bütün sıkıntılardan sana kaçtım
Gör bak nasıl da mutluyum seninle

Gülüşün eritiyor yağlarımı
Unutturuyor sair bağlarımı
Felek boş da çıkarsa ağlarımı
Ben yine de umutluyum seninle

Faruk Bilgesoy

Gülsen ne olur

Tamam hüznün de yakışıyor ama
Gamzelerin kör kaldı be güzelim
Gülüver su yürüsün umutlarıma
Gül, birlikte bulutlarda gezelim

Faruk Bilgesoy

Heves Kalmadı

Cehl-i mürekkep diz boyunu aşmış
Artık söyleyecek sesim kalmadı
Boşa çekemem ben bu kürekleri
Tüketilecek nefesim kalmadı
Desen ki pes etmek sana yakışmaz
Derim ki zerre hevesim kalmadı
Tek güvencem Rabbimin merhameti
Duadan başka edesim kalmadı
Rahmetle çağırsa beni yanına
Kendi gücümle gidesim kalmadı

Faruk Bilgesoy

Hüzün ve Çocuk

Gözündeki hüznün canımı yakıyor çocuk
ya sen çevir başını
ya da ben kapayayım gözlerimi
belki saklarım hem yaşını
ağlamak nafîle bilirim elbet
öyleyse nasıl durulurum
Sen gül ne olur, üzülme
ben
gözündeki hüzne
kurban olurum
çocuk!..

Faruk Bilgesoy

İçimdeki Ben

Sen ustam ol ben çırağın olayım
Körüklü ocaklarda pişir beni
Sen işaret et ama ben bulayım
Sırların peşine sen düşür beni

En ağır yükleri sırtıma yükle
En dik yokuşları ben tırmanırım
Vuruştur tek başıma bir bölükle
Dost ve düşmanımı anca tanırım

Sen ki aynada görünmüyor aksin
Sen ki aramam gerek önce seni
İçimin en gizli bir yerindesin
Belki de tanımam görünce seni

Faruk Bilgesoy

İlk Bakış

Hatırla gözlerimizin kesiştiği günü
İşte demiştim hep bakmak istediğim göz bu
Tedirgin, kaçamak o kahverengi gözünü
Asla unutmayacağım, benden sana söz bu

Faruk Bilgesoy

İllegal Aşk

Sen benim illegal düşlerimin kızıydın
Metruk hayallerin kuytusunda saklıydın
Her gördüğüme sormak isterim
Bulmaktan umudum yok lakin
Sesini duyur bu garip sevinsin

Sen göklerin en uzak yıldızıydın
Ta güneşin ardında saklıydın
Eşsiz şavkınla aydınlanmak isterim
Işığın yetişir istesen lakin
Bilmem neyi beklemektesin

Sen yüreğimdeki o ince sızıydın
Kalp atışlarımda saklıydın
Çarpıntılarımda dinsin isterim
Varlığının heyecanı eşsiz lakin
Özlemin de ayrı bir güzel senin

Sen alnımdaki tek yazıydın
Mahfuz kitaplarda saklıydın
Ayan olunsun, bilinsin isterim
İsteyen çok olacaktır lakin
Bu alemde yok ki benzerin

Faruk Bilgesoy

Karışmayın!

İster ağlarım yana yana
İster gülerim kana kana
Madem verilmiş bu hak bana
Gülüşüme karışmayın

Eti kemiğinden sıyırırım
Azını kendime ayırırım
Bazen de kendimi kayırırım
Bölüşüme karışmayın

Herkesin derdi kendine
Kimi tutunur fendine
Git söyle o efendine
Üzülüşüme karışmayın

Kah ayakta uyurum
Bazen uykuda yürürüm
Rüyamda hep uçurum
Süzülüşüme karışmayın

Özgürüm ben özgürüm
Tutsak değilim hürüm
Bunun için ölürüm
ölüşüme karışmayın

Korumaz insanı kefeni
Çürür elbette bedeni
İster çayanlar yesin beni
Siz leşime karışmayın

Faruk Bilgesoy

Kızıma

Mahsun görmek istemem gül cemalin
Tasaların bana gelsin dert bilmem
Bir duysam ki keder dolu ikbalin
Yüreğimden yırtılırım dikilmem

Sevinç kaynağım hem de sırdaşımsın
Sen yoksan yanımda bil ki yalnızım
Hem evladım hem de arkadaşısın
Mevla acını göstermesin kızım

Faruk Bilgesoy

Mavi Düş

"Hayırdır" deyin dostlar, bir düş gördüm
Uyandım ağızım kulaklarımdaydı
Her yeri maviye bürünmüş gördüm
Bir yanda şems bir yanım dolunaydı

Etrafta bir koku sanki gülistan
Bir meltem hiç böyle güzel eser mi
İkram ettiler su içtim bir tasta
Zemzem miydi desem yoksa kevser mi

Ağaçlarda hem çiçek var hem meyve
Adeta bir ikram, boyumca dallar
Lezzet desen olgunlukta bir zirve
Haltetmiş yanında pekmezler ballar

İnsanlar da bir hoş, gülümseyişler
Her biri üzüntü görmemiş gibi
Sazlar, cümbüşler, türküler, deyişler
Felek burda hiç ağ örmemiş gibi

Her mahallede bir nehir akıyor
İçlerinde dost canlısı yunuslar
Komut için gözlerine bakıyor
Bir görseniz ne marifetleri var

Kuşların sırası gelmiş ki meğer
Onlar da başladılar temaşaya
İnanın burası bin dünya değer
Ne gerek vardı sanki uyanmaya

Faruk Bilgesoy

Mavi-yeşil

Maviye çalan yeşildi gözleri
Doğuştan röfle yapılmış saçlara
Yüzünde masumluğun tüm izleri
Birkaç ufak çizik, küçük bir yara

Beş-altı yaşlarında var ya da yok
Utanacak yaşta değil yokluktan
Utanacak birşey de aslında yok
Varsın yamalı olsun eski mintan

Dünyalar güzeli bir kız çocuğu
Bütün çocuklar güzeldir gerçekte
Henüz ne derttir bilmiyor, yokluğu
Sorsan mutluluk katıksız ekmekte

Geri dönülmez yıllarda yolcuyduk
Ah keşke hep çocuk kalabilseydik
Katıksız ekmeğimizle mutluyduk
Ne gereği vardı sanki büyüdük

Faruk Bilgesoy

Mazlum/muhacir

Hani sen yurdundan kovulmuştun ya
Seninle birlikte sürülen bendim
Dönüp dönüp bakmıştın da arkaya
Gözün değdiği yerde kalan bendim

Yükün çoğunu geri bırakmıştın
Hatta zihninde kibriti çakmıştın
Zor gelse de son bir defa bakmıştın
Gizliden akan yaşı silen bendim

Yurt kavramı artık yok sözlüğünde
Kim bilir ne taşırın özlüğünde
Çölünde deryasında sazlığında
Sessizce yanınırsın gelen bendim

Tek olsan dağ tepe dinlemezsin sen
İster yılan-ayı çıksın ininden
Bir isyan ki sessiz ama derinden
Bunu bir tek sen bir de bilen bendim

Çoluk çocuk, bir de bebek, kundaklı
Ve can yoldaşın, ismi sende saklı
Bir hicret ki umut büyük adaklı
Olmayacak umudu bulan bendim

Heyhat ki umut öbür tarafaymış
Tüm aile kayıktan suya kaymış
Kayıt için biri onları saymış
Onlarla boğulup da ölen bendim

Mazlumsun bilirim, Rahman bilmez mi!..
Kusurları bir kalemde silmez mi
Sen gittin de o sana hiç gelmez mi
Rabbimin vadi hak, son gülen bendim

Faruk Bilgesoy

Mertek

Ne zaman artık dibine ulaştığ zannetsek
Yüzümüze alıyorlar hüsnü zannımızı
Doğruya kör, acıya sağır, gözünde mertek
Hepten unuttuk sanki insanlık yanımızı

Faruk Bilgesoy

Mülteci kızım.

ah ki ben ne edem
hanım kızım, canım kızım
bedenin bende mülteciydi
namusun bana emanet
sahip çıkamadım, affet

biri kucağında
biri karnında iki bebek
biri yaşını görmeden
biri ışık görmeden ölecek
göz pınarımdan kan gelir
öyle bir acı ki
nazarımda kıyametle bir

Faruk Bilgesoy

Ölmek İsteyişimin Nesi Kötü

Kızıyor bana sevdiğim her biri
Ölmek isteyişimin nesi kötü
Bir yanım dert, keder dolu diğeri
Ölmek isteyişimin nesi kötü

Güneşten kaçıyorsunuz gölgeye
Su, susuzluktan kurtulmaya gaye
Çennetlik dünyalıktan büyük paye
Ölmek isteyişimin nesi kötü

Doktoru çağırın hasta oldum ben
Sevdiklerim gitti yasta kaldım ben
Bahtiyar kim, yaşayan yoksa ölen
Ölmek isteyişimin nesi kötü

Şu dünyada sürgün değil miyiz biz
Şevgi bitti üzgün değil miyiz biz
Varlık fani ölgün değil miyiz biz
Ölmek isteyişimin nesi kötü

Acı çekmeyi sevmek mi marifet
Dünya mı güzel cennet mi letafet
Öyle değilse doğruyu tarif et
Ölmek isteyişimin nesi kötü

Duyuyorum sanki o acı dili
Cennetlik olduğun nereden belli
Merhamet rabbimden bana teselli
Ölmek isteyişimin nesi kötü

Faruk Bilgesoy

Ölüm

Çok yazdım senin hakkında
Sözlerim tükendi sanma
Görüşürüz pek yakında
Sen yine de beni anma

Ben anarım sebep mi yok
Hem ister hem korkarım çok
Haçerini kınına sok
Sen yine de beni anma

Her gelişin erken senin
Buzdan daha soğuk tenin
Gözü çıksın isteyenin
Sen yine de beni anma

Yaşlı çocuk yok sırası
Yok beyazı yok karası
Ol iki nefes arası
Sen yine de beni anma

Beni anma istesem de
Ne kadar etsem kasem de
Azığım yok ki kesemde
Sen yine de beni anma

Faruk Bilgesoy

Ölüm Meleğim

Lutfet bir nazar ki sermest olayım
Bir gülüş bahşet şaşırırsın feleğim
Eriyip ta yüreğine dolayım
Canınla hemhal olmak tek dileğim

Cevherime tensin ruhuma kafes
Damarıma kansın göğsüme nefes
Ne kadar latifsin o misli enfes
Ancak sen olursun ölüm meleğim

Faruk Bilgesoy

Ölüme Gülümseme

Tek bir solukluk olsun ayrılmadın peşimden
Ensemde dolaştı durdu hep sıcak nefesin
Ne gündüz bıraktın ne de vazgeçtin düşümden
Dört yanımda görünmez bir duvardır kafesin

Kurtulabilmiş değil senden tarihte kimse
Senden kaçmak ancak toprağa girmekle mümkün
Hep asık suratlısın bir defacık gülümse
Belki de kurtuluştur ölüm zannedilen gün

İnsanoğlu hem senden korkar hem de özlermiş
Dünyaya gelişimiz varmak içinmiş sana
Seni asıl gören kalpte taşınan gözlermiş
Asıl gerçek senmişsin biz kanmışız yalana

Faruk Bilgesoy

Ölümlle Hasbihal

birgün çalacaksın kapımı, kesin
kaçış yok senden bilirim
dert de değil üstelik bilesin
Rabbimin emrine teslim olurum
geçici heveslerim olmadı hiç
dünya malı mı, hıh! gülerim
şan-şöhret, para-pul... geç
seve seve tek kalırım
uzatmayalım istersen
tek hakikatsın gördüğüm
vakti gelince ölürüm
hadi işine bak sen!..
sevgili ölüm meleğim.

Faruk Bilgesoy

Ölümü Dirilten

Hep senin için be zalımın kızı
Hayattaki bütün vazgeçişlerim
Sensin o alnımdaki şanlı yazı
Sensin hem gelecek hem geçmişlerim

Sensin o, üzmeye kıyamadığım
Sen, varlığı huzur yokluğu acı
Uğruna adandı her bir adağım
Uğruna adandı bu ömür, acı!

Acı da, yolunu çevirme benden
İstemem başkasına çıkan yollar
Acı ki ümitvar olayım senden
Belki gönlüme yine ışık dolar

Kaybettim ışığımı biliyorsun
Gözlerine hapsoldü Allah bilir
Yeşilce bir bak tek kerecik olsun
O bakışla ölüm bile dirilir

Faruk Bilgesoy

Paylaşılan Yalan

Gel senle bir yalanı paylaşalım sevgili
Gerçeğin açtığı yaralar yetti canıma
Şu zindan, dört duvar hadi aşalım sevgili
Yalanıma kanacaksan öyle gel yanıma

Gel senle bir yalanı paylaşalım sevgili
Yalandan kim öle dense kızardım; haklıymış
Gerçeğin her rengiyle savaşalım sevgili
Meğer asıl mutluluk yalanlarda saklıymış

Faruk Bilgesoy

Sana eksigim

Sana eksik kaldığımı nasıl anlatsam
Çatlamış topraklar gibi desem örneğin
Hani rahmetle buluşunca sevinç kokusu yayar ya
İşte yüreğime dokununca kirpiklerin
Tıpkı o toprak gibi yumuşar tüm hüznlerim
Duygularım taşar
Ve ben kendi bedenime dar gelirim

Sana mecburiyetimi nasıl anlatsam
Can için nefes mi yoksa
Çiçek için güneş mi desem
Düşün can evimden en zehirli bir yılan soksa
Hemen kapına koşar
Dermanı senden bilirim

Sana sevgimi nasıl anlatsam
Kıyası kabil bir emsal olsa
Kıskanır daha çok severim
Sen desen ki "benimkiyle kıyasla"
İşte o zaman sevinçten coşar
Kapında gülümseyerek ölebilirim

Faruk Bilgesoy

Sefil Akıl

Ey sefil akıl!
Çektiklerime sebepsin
Klavuzum yapar mıydım seni
"Cevaplar bende" demeseydin.
Önümden çekil akıl!
Sokaklar çıkmaz sende
Çıkışların sürekli değiştiiği
Bir labirent gibisin
Sırtımı dönüyorum sana
Bu defa sen peşime takıl

Faruk Bilgesoy

Sensizliğin Dünü

Güneşim olup sarmalasan beni
Ama soğuk ayaz bir kış gününde
Kıyamettir bana görmek ölmeni
Hapis kalak sensizliğin dününde

Hep aynı sözleri dinlerim senden
Yeter ki sen ol gözümün önünde
Hergün tekraren başlasın bıkmam ben
Hapis kalak sensizliğin dününde

Adı aşk mıdır bilmem ki sevda mı
Başkası olmuyor insan gözünde
Bırakıp cümle derdim ve kavgamı
Hapis kalak sensizliğin dününde

Rabbimin çağrısı istisna elbet
Koşarız mahşere akış gününde
Sen de benimle birlikte dua et
Hapis kalak sensizliğin dününde

Faruk Bilgesoy

Sevda Öksüzü

Yolunu şaşırmiş kelimeler vuruyor limanıma
Yoksa ne anlar ben gibi kütük, şiiirden
Haddim değil söylemek sevdaya dair
Bilmezem yanakta gamze
Bilmezem yüze dökülen zülûf nedir

Yürek işçiliği yapamam ben
Ellerim nasırlı, dokunduğum yer incinir
Ateşte yanmayı bilirim bir tek
Yandıkça yanarım, ah etmem
O yüzden yaram diridir

Kimse de bakmaz bana zaten
Boğazım düzdür, kabadır sözüm
Yani bra!
Bu sürgün dünyada
Aştan yetim, sevdadan öksüzüm.
Kö ki ölem ben.

Faruk Bilgesoy

Seyr ü Sefer

Yolculuk yeni başladı henüz başındayım
Garip anacığımın karnında bir sancıyım
Dünyayla tanışmaya var daha birkaç ayım
Alem bana meçhul, ben aleme yabancıyım

Giriş
Geliş korkutucu oldu, haliyle ağladım
Herkes emrimde geçimi anamdan sağladım
Tutmaya ne gerek var altıma bez bağladım
Ekmek anadan bez babadan tam bir yancıyım

Gelişme
Günler haftalar aylar geçiverdi bakmışım
Büyümüşüm yılları ardımda bırakmışım
Büyüklerden öğrenmeliymişim, çırakmışım
İşte ustalaştım, artık ben de yalancıyım

Öyleymiş öğrendim. Ölen görmedim yalandan
Fitne-fesattan, şehvetten, zulüm ve talandan
Ben de menfaat devşirmeliymişim zamandan
An'ı yaşamalıymışım öyleyse ancıyım

İçten bir sesin beni uyardığı sırada
Kimi zaman bir sıkım merhem oldum yarada
Ama gel gör ki iki derede bir arada
Bazen sadık olsam da çok zaman isyancıyım

Sonuç
O da ne! Bitti mi gerçekten verdiğin süre
İsrafil bu kadar çabuk mu üfledi sura
Merhamet göster yüce Rabbim her bir kusura
Tüm günahlarımla kapındayım, amancıyım

Faruk Bilgesoy

Seyr-i aşk

Ah dönsem gençlik çağlarıma geri
Kanım kimbilir nasıl deli akar
Kimseye yüz vermeyen o dilberi
Yavuklu etmeye çalışsam tekrar

Cilveler yapsa ama yüz vermese
Şiirler yazsam göndermesem ama
Güya habersiz okusam herkese
İnansa yalnız ona yandığım

Arada denk gelse bakışlarımız
Gizli gülümsemeler alsa bizi
Ah birbirimizi yakışlarımız
Ne çare dizime değmiyor dizi

Hele o gözlerimde ilk kalışı
Ne bekliyorsun gelmek için bana
Erkeğe düşer aşkın açılışı
Yoksa beni kaptırırsın yabana

Ben de kayıtsız değilim görsene
Cesaret içindi o bakış, davran
Aşkımızı ilmek ilmek örsene
Ayrılmam ölünceye dek yanından

Buluşsak nihayet bir sahil boyu
Cesaret bulsam elini tutmaya
İşte aşkımızın tek günahı bu
Hazırım artık onu unutmaya

Meğer aşıkmişim aşkın seyrine
Bunu binlerce kez tecrübe ettim
Başa döndüm her seferinde yine
Bana Rabbimden hediye cennetim.

Faruk Bilgesoy

Son Őir

Son Őirimi yazmadım daha
Sözler biriktiriyorum sinemde
Ne zaman ki yetişsem o sabaha
Seyret nasıl dökülür inciler
Gör ki bir çırpıda, tek kalemde

Son Őirimi yazmadım gülüm
Ne zaman yazarım da bilemem
Beden kafesinde bir bülbülüm
Özgürlük ruhumda var oysa
Rabbimden, gayrısını dilemem

Son Őirimi yazmadım henüz
Merak etmeyin yazılacak elbette
Belki bugün-yarın belki gece-gündüz
Belki de zamanın sonuna kalacak
Kim bilir vatanımda belki de gurbette

Son Őirimi yazmadım, bekliyor
Her sonun bir zamanı var çünkü
Bugün-yarın belli olmaz tekliyor
Ağır aksak da olsa devam ama
Son tekleme olacak o günkü

Son Őirimi yazmadım daha
Yazarsam güllerim solacak
Ne zaman ki yetişsem o sabaha
Son nefesimi üfleyeceğim kaleme
Ve son Őirim ölümüm olacak

Faruk Bilgesoy

Şair Olmak

Şair olmak istiyorum ben şair
İsterim yüreğim şiirce atsın
Sözler biriktirdim hayata dair
Ben söyleyem de kim çatarsa çatsın

Namus işçisi demiş büyük şair
Adamlık mertlik cesaret ve sair
Kimse göremezse dilimden hayır
Şairliğim yerin dibine batsın

Bazen kılıçtan da keskin dilimle
Bazen uzattığım müşfik elimle
Bazen söz kifayetsiz kalsa bile
Eksiği görenler sözünü katsın

Faruk Bilgesoy

Şeytan Ne Arar

Sakin ola yanlış yerde arama
Cömerdin elinde şeytan ne arar
Uçkurunu çözmemişse harama
Helalin belinde şeytan ne arar

Nağmeleri titretmişse gönlümü
Arsıza hatırlatmışsa ölümü
Yüreğimde açtırmışsa gülümü
Sazımın telinde şeytan ne arar

Zorbaya varmamak için bir gelin
Terketmişse eğer babasın evin
İffetlice giyilen gelinliğin
Duvağın tülünde şeytan ne arar

Yavruları yittiğinde ağlayan
Beyazları söküp kara bağlayan
Gözlerin pınarlarında çağlayan
Duygunun selinde şeytan ne arar

Var mı ben gibi derdinden zevk alan
Karanlığın ışığından şevk alan
Adına nice dörtlükler yazılan
Seherin yelinde şeytan ne arar

Faruk Bilgesoy

Şikayetname

Yabancıyım aranızda, sizden değilim ben
Ne insanlığınızdanim ne de dininizden
Kaçayım desem gidecek yerim yok ne çare
Küçük kıyametimi bekliyorum mecburen

Aklı tatile çıkardınız, fikriyat yerde
Bilgelik ile aranızda sağlam bir perde
Akıllı tüccar pozlarındasınız gel gör ki
Kâr dediğiniz şey zarar, dükkan hep içerde

Kendi sözlerinizi Kitab'a söylettiniz
Yetmedi de elçiye, hitab'a söylettiniz
Küçük günahlardan sürekli dem vurup güya
Asıl kebir günahlara çokça meylettiniz

Gayrı ben sizden yana umudumu yitirdim
Son noktayı da koydum yazımı da bitirdim
Rabbimin süresi elbet dolacak şüphem yok
Şikayetlerim hazır hepsini biriktirdim

Faruk Bilgesoy

Tövbəsiz

Yılların kıymeti yok zamandan azadeyim
Vazgeçecek değilim lanetimsin, ahımsın
Çürüyen bedenimdir oysa ruhumsun benim
Ah! Sen ki tövbe etmediğim tek günahımsın

Faruk Bilgesoy

Tren Risalesi

Ahmak biriyle tanıştım bugün ben
Öyle ki birinciliğe abanır
Bir seferdeyiz, bineğimiz tren
Menzili belliyken o bitmez sanır

Yasalarla bağlıdır tren; katı
İtirazın yoktur hiç mümkünatı
Denetleyen vardır her icraatı
Kural çiğneyen sonuca katlanır

Bindiğin gibi inersin ilk kural
Yolda aldığın artık trene mal
Şen sadece kitaplardan ilham al
Öğrendiklerin yanına kar kalır

Herkesin durağı kendine göre
Kimi tez varır ineceği yere
Kimi oldukça vakit geçirse de
Kimi adeta trene çakılır

Yasak değil bu trende ticaret
Aklını kullan ve sürekli kâr et
Yalnız unutma kazandığın servet
Yolun sonunda elinden alınır

Dağıttığın böyle değildir ama
Denetleyen kayıt alır daima
Asla da görülemez bir kayırma
İnişte kayıtlar yüze çalınır

Ayrıca trende bir hain yaşar
Sefer sahibiyle sorunları var
Kim ki farkettiğinde onu kovar
Hesabına güzel şeyler yazılır

Bu hainin türlü oyunları var
Kurula uyana kuyular kazar
Uyanık olmasan zihnine sızar
Yol bitene kadar orda saklanır

Kimi uyar bu hainin sözüne
Adeta girmek ister hem gözüne
İhanet eder sonunda özüne
Tüm güzellikler ona yasaklanır

Beyeh ahmak ne süslersin treni
Görmedin mi o durakta ineni
Geride bıraktı emeklerini
Şimdi görse nasıl da kahırlanır

Behey ahmak ne saklarsın varını
Dağıt belki kurtarırsın yarını

Yol bitse farkedersin zararını
O zaman sefil beynin akıllanır

İşe yaramaz artık yalvarışlar
Varacağı yere bütün varışlar
Başlasın ateşe doğru akışlar
Günahlar sanma ateşte aklanır

Faruk Bilgesoy

Uyku/ölüm

Uyudun say, bir uyku ama uzun
Uyanana kadar esasen yoksun

Ölüm de bunun gibi değil midir
Uykun geldi miydi yatağın kabir

Sûru alarm say ki, vakt-i uyanma
Ya vakt-i Kevserdir ya vakt-i yanma

Razıysan kendinden eğer nifaksız
Azap görmez kimse boş yere haksız

Rabbin vadi, adalet mutlak orda
Kim kara-ak belli olacak orda

Muradını belli etmiş yaradan
Hesabı denk tut uyku bastırmadan

Faruk Bilgesoy

Virüs

Çok büyüklendin sen insanoğlu çok
Büyükleme diyene dudak büktün
Oysa gözümde hiç bir değerin yok
Sen ki oldun olası bana yüktün

Rahat durmadın düzenimi bozdun
Suyuma karıştın yönünü çizdin
Kendi mezarını yine sen kazdın
Sen ki oldun olası bana yüktün

Yermekanda biricikmişsin sandın
Beni hiç duymadın keyfine kandın
Dur dedikçe, sen iyice abandın
Sen ki oldun olası bana yüktün

Tarihine baksan bi dolu dersler
Bazen tufanlar, `dayanılmaz ses`ler
Ders vermedi mi amansız virüsler
Sen ki oldun olası bana yüktün

Acımadın yeşilliği katlettin
İyiye ezip kötüyü methettin
Üstelik seni de vurdu nefretin
Sen ki oldun olası bana yüktün

Doğa anayım ben sözümü dinle
Başına gelenler kendi elinle
Daha fazla inatlaşma benimle
Sen ki oldun olası bana yüktün
Çok büyüklendin oysa küçücüktün

Faruk Bilgesoy

Yanmaz Sevda

Yanağında bir buselik yer var mı
Gamzelerin arasına bir bak sen
Olmaz demek sevdalığa sığar mı
Ya da boş ver üstüme kibrit çak sen
Gör bak ateş sevdalıyı yakar mı

Faruk Bilgesoy

Yavşak Kalem

Yazsana lanet kalem mürekkebin de tamam
Direnmek niye veya sana mı düştü karar
Bilinmeyecek mi zannedersin ben yazmasam
Göz görür, dil söyler, seninki kendine zarar

Yakışır mı sana, yavşak kalemler gibisin
Korkuysa seni tutan bir gün herkes ölecek
Şöyle bir silkelen erdem libasını giyin
Dalga geçmesin kabirde senle börtü böcek

Üç kuruşluk dünya malı ise menfaatin
Korku daha kabul edilebilir, işin zor
Tıpkı hesap bilmez aptal tüccarlar gibisin
Üzgünüm bu gidişle ateş seni bekliyor

(günümüz yazar-çizerine ufak bir dokundurma)

Faruk Bilgesoy

Yıldönümü-24

Yirmi dört yıl dile kolay gelmesin
Ha deyince geçmedi cancağazım
Lanet şeytan aklımızı çelmesin
Sen bana lazımsın ben sana lazım

Halimi anlamaz senden başkası
Geçenleri ben bilirim kalbinden
Hoşgörüdür yuvamızın hırkası
İki ilmek senden bir ilmek benden

Faruk Bilgesoy

Yitik İnsanlık

Canı cehenneme cümle lisânın
Gayrısı gereksiz gönül dilinden
Varsın tek bir dili olsun insanın
Kavgasız savaşız en adilinden

Canı cehenneme bütün ırkların
Herkesin tek bir rengi olsa keşke
Onca savaş için dönen çarkların
Tekerine çomak sokulsa keşke

Canı cehenneme sahte dinlerin
İlahlar putlar hocalar kahrolsun
Bilmezler derdini aç gezenlerin
Tekke-dergahlar localar kahrolsun

Canı cehenneme tüm sınırların
Kimin haddine yasak koymak bana
Tüm dağ ova nehir ve bozkırların
Doğuştan tapusu benim adıma

İnsanız biz yok başka kimliğe gerek
Lakin insanlıktan çıkıyoruz giderek
Ko ki ölem ben!

Faruk Bilgesoy

Yüzü Çizgili Adam

Ey yüzünde çizgiler oluşmuş adam
Ellerinde çatlaklar taşıyan adam
İçine kasırğa gibi çektiği cigara yüzünden
Ak ciğeri kara olan adam
Gözlerinde taşıdığı o ifadeyle
Örtülü isyanını ayan eden adam
Anlayana!..

Cigara dediysek en ucuz tütün
Yeter ki sert olsun
Zahirde veremediği savaşı
İçeride dumanla yapıyor adam
Ama onu da kaybediyor belli ki
Yoksulun kaderi bu demek ki
Anlayana!..

Boy boy çocukları var adamın
Babalarının gözüne değmemiş gözleri
Hep becermiş kaçırmayı adam
Utancından
Zannediyor ki çocuklar
Baba cigarayı onlardan daha çok seviyor
Oysa değil cigara ve dumanından
Gerekirse vaz geçecek canından bile
Çocukları gülsün diye
Anlayana!..

Faruk Bilgesoy

Zalim Ağa

Gönlümde başka biri var
Ama ben senin koynundayım
Gücün yetti elbet bedenime
Peki ya duygularım
Ona da güç yetirsene ağa

Para verdin babama
Bir de sopa gösterdin alttan
Sen belki korkmazsın ama
Ben çok korkarım Allah'tan
Ve tabi güvenirim de
Yarın ruz-i mahşerde
Tüküreceğim yüzüne ağa

Sevdiğim köyü terk etti
Ne mektup ne veda öylece gitti
Kahırdan şişen o koca yüreğin
Ahı tutmayacak mı sanırsın
Gülerim öyleyse haline ağa

Anamı babamı hiç göresim yok
Yüzlerine hiç bakasım yok
Artık dostum da hısmım da yok
Sırtımı dayadım yüce Yaradana
Vekil olarak o yeter bana
Seninse sonun cehennem
Bak söylemedi deme ağa

Rabbim izin verirse
Körük olacağım ateşine ağa

Faruk Bilgesoy

Zaman

Ne anlarsın akrebin peşisıra dönmekten
Gıdım gıdım eriten bir ömür törpüsüsün

Güneş sözüne bakar ay dahi sana mahkum
Ceddîmden neslime akan sırat köprüsüsün

Küçük kusurları açığa çıkarsan bile
Sen çok daha büyük günahların örtüsüsün

Garibanın derde deva ilacı olsan da
Nihayetinde bir evvel zaman öyküsüsün

Bir varmış bir yokmuş sayılı gün geçer elbet
Senin de defterin dürülecektir görürsün

Faruk Bilgesoy